

6. SUPPLERENDE DAGPENGE

Problem – administration af et ugesystem i et månedssystem

Reglerne om supplerende dagpenge er komplekse og dermed svære for medlemmerne at forstå og for a-kasserne at administrere og vejlede om. Grunden til dette er ikke mindst, at der er en begrænset ret til supplerende dagpenge – og at denne begrænsning opgøres i uger i et månedssystem.

Reglerne om supplerende dagpenge er ikke blevet enklere med dagpengereformen. Tværtimod. Det siger sig selv, at systemet bliver mere komplekst med ugerregler, der er indlejret i et månedssystem.

Og med regler som skal tage højde for dagpengeudbetalingen i en situation, hvor retten til supplerende dagpenge er opbrugt, medmindre den kan forlænges.

Forslag

Reglerne skal forenkles *betydeligt*.

F.eks. ved at etablere en ny model for de supplerende dagpenge, hvor tidsbegrænsningen opgøres i måneder.

Når tidsbegrænsningen opgøres i måneder, vil retten til supplerende dagpenge udløbe hurtigere, end det sker i dag, særligt for medlemmer der har varierende arbejde og mange småjobs. Derfor er det afgørende, at tidsbegrænsningen fastsættes til mere end de 7 måneder, der svarer til 30 uger i dag. De fleste medlemmer er da også mere end 7 måneder om at opbruge den ret til 30 uger med supplerende dagpenge, der findes i dag.

Ligeledes er det afgørende at undtage de måneder fra tidsbegrænsningen, hvor et medlem bliver ledigt fra eller påbegynder fuldtidsarbejde. Ellers vil forslaget gå ud over fleksibiliteten på arbejdsmarkedet, hvor mange bliver ledige fra eller går i arbejde på andre tidspunkter end den 1. i måneden.

Af samme grund er det afgørende at bevare de gældende undtagelser fra tidsbegrænsningen, så der også stadig er fleksibilitet i reglerne for de medlemmer, der f.eks. hjemsendes eller sendes i arbejdsfordeling.

Når retten til supplerende dagpenge er opbrugt, fastholdes gældende ugebelægning/fradrag, så et medlem ikke udelukkes fra en hel måneds dagpenge ved bare en enkelt times arbejde.

Det er også afgørende at bevare denne regel, da medlemmerne ellers vil blive ramt alt for hårdt, hvis de tager arbejde, herunder arbejde på få timer og andre småjob, efter at deres ret til supplerende dagpenge er opbrugt.

Problem – den fleksibel forlængelse af supplerende dagpengeretten

Med dagpengereformen blev det muligt at forlænge retten til supplerende dagpenge med 4, 8 eller 12 uger. Forlængelsesreglerne er komplekse og dermed svære for medlemmerne at forstå og for a-kasserne at administrere og vejlede om.

6. SUPPLERENDE DAGPENGE

Kravene til hvad der kan forlænge retten er i særlig grad svære at forstå og gennemskue, ikke mindst fordi kravene til arbejdets omfang er forskellige, afhængigt af om et medlem er uge-, 14-dages eller månedslønnet.

Men også reglerne om, at der kan ske yderligere forlængelse inde i en forlængelse og om hvordan medlemmerne forbruger af den forlængede supplerende dagpengeret, er svære at forstå og gennemskue. Det samme gælder det forhold, at der med forlængelsesreglerne ikke er et fast udløbstidspunkt for retten til supplerende dagpenge, hvorfor medlemmerne ikke kan gennemskue, hvornår de f.eks. skal ophøre med et deltidsarbejde.

Det er alt for svært at se formålet med reglerne; at give medlemmerne et ekstra incitament til at tage arbejde på fuld tid.

Forlængelsen bidrager ikke til andet end komplekse regler og et uigennemskueligt system. Der er ikke noget, der for a-kasserne umiddelbart indikerer, at medlemmerne *alene på grund af forlængelserne* arbejder mere på fuld tid end de ellers ville have arbejdet.

Forslag

Reglerne skal forenkles *betydeligt*.

Det skal bl.a. ske ved helt at afskaffe forlængelsen af retten til supplerende dagpenge med op til 12 uger – og i stedet fastsætte en *generel* ret til supplerende dagpenge på 12 måneder for alle.

Forslaget skal ses sammen med forslag 4a om at afskaffe minsteudbetalingsreglen.

Problem - genoptjening

Reglerne om supplerende dagpenge er komplekse og dermed svære for medlemmerne at forstå og for a-kasserne at administrere og vejlede om. Det gælder ikke mindst de særlige regler om genoptjening af retten til supplerende dagpenge, der ikke følger de almindelige regler for genoptjening af retten til dagpenge. I begge tilfælde kan genoptjeningen ske løbende – men den sker ikke *sideløbende*.

Genoptjeningen af retten til supplerende dagpenge er betinget af en lang række forskellige krav, f.eks. til arbejdets omfang og aflønning, som ikke findes i forhold til den almindelige genoptjening af dagpengeret.

Et medlem kan godt genoptjene dagpengeretten, men ikke have ret til supplerende dagpenge, fordi denne ret ikke er genoptjent. Dette er svært for medlemmerne at forstå.

Selv om der på Jobnet er etableret en visning af, hvad der skal til for at genoptjene retten til supplerende dagpenge, skal hvert enkelt medlem stadig vejledes om reglerne. For visningen er for overordnet og skal tages med forbehold – den giver derfor ikke medlemmet et reelt overblik over sine rettigheder.

6. SUPPLERENDE DAGPENGE

Forslag

Reglerne skal forenkles *betydeligt*.

Det skal ske ved at afskaffe det særlige genoptjeningskrav for retten til supplerende dagpenge.

Retten til supplerende dagpenge vil hermed ikke skulle genoptjenes særskilt. Når et medlem har optjent eller genoptjent ret til en ny 2-årig dagpengeperiode, har medlemmet også optjent ret til en ny periode med ret til supplerende dagpenge.

Med forslaget vil de komplekse regler om det særskilte genoptjeningskrav for supplerende dagpenge kunne afskaffes helt.

Med forslaget vil også referenceperioden for supplerende dagpenge på de til enhver tid seneste 104 uger kunne afskaffes. Referenceperioden går i dag henover/på tværs af den almindelige dagpengeperiode, men vil med forslaget følge den almindelige dagpengeperiode og dennes referenceperiode.